

Oponentský posudek na disertační práci

Autorka: Mgr. Eva Kratochvílová
Školitelka: doc. JUDr. Margerita Vysokajová, CSc.
Oponentka: doc. JUDr. Iva Chvátalová, CSc.

Název práce: **Pracovněprávní vztahy s mezinárodním prvkem a jejich obsahové proměny v čase**

Disertační práce představuje aktuální téma, které se dotýká nejen problematiky pracovněprávní, ale i souvisejících otázek sociálního zabezpečení a ochrany osobních údajů především z pohledu českého práva, mezinárodního práva veřejného a práva Evropské unie.

Práce je dělena na úvod, tři části a v jejich rámci na deset kapitol. Následuje závěr, seznam použitých zdrojů a abstrakt.

Cíle práce jsou v úvodu vymezeny na více místech a patří k nim „poskytnout odlišný pohled na problematiku úpravy mezinárodního prvku v pracovněprávních vztazích“ a též „extrahovat obecná pravidla, na nichž spočívá zkoumaná právní úprava, upozornit na výkladové potíže a zamyslet se nad možnými změnami de lege ferenda“. Použité metody v úvodu nejsou zmíněny. Lze je dovést z přístupu k tématu a jeho zpracování, nicméně závěr práce je výslovně stanoví.

Část první je věnována charakteristice nejdůležitějších pojmů a vazeb s důrazem na mezinárodní právo soukromé a procesní a s ohledem na jeho europeizaci i na evropské mezinárodní právo soukromé. Zajímavý je historický exkurz, po němž následuje zachycení pramenů práva Evropské unie, mezinárodního práva veřejného a v České republice.

Část druhá se zaměřuje na detailní rozbor mezinárodního prvku v pracovním právu individuálním, kolektivním, v oblasti zaměstnanosti a zmiňuje se o procesních otázkách.

Část třetí je podstatně stručnější a popisuje mezinárodní prvek v právu sociálního zabezpečení a v ochraně osobních údajů. Tato stručnost však není nedostatkem práce a je zcela v souladu s koncepcí, kterou doktorandka zvolila.

Disertační práce se opírá o tištěnou literaturu, značné množství judikatury a další zdroje, které jsou řádně citovány pod čarou a uvedeny na konci v seznamu. Požadovaná kritéria jsou splněna i z hlediska rozsahu (229 stran). Rovněž po gramatické stránce je zpracování vyhovující, překlepy jsou zcela minimální.

K práci mám pouze drobné připomínky či podněty. Například na straně 23 se hovoří o „transpozici“, ovšem termín se přednostně používá ve vztahu ke směrnicím, nikoli k pramenům práva EU jako celku. Dále se domnívám, že rovné nakládání s příjmy, dávkami, skutečnostmi a událostmi (tzv. asimilace skutečností) zakotvené v čl. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a vložené jako reakce na dosavadní judikaturu Evropského soudního dvora (nyní Soudního dvora Evropské unie) již lze považovat za samostatnou zásadu vycházející samozřejmě ze zásady rovnosti zacházení dle čl. 4 cit. nařízení (viz str. 191-192 disertační práce).

Velmi oceňuji komplexní a fundované zpracování textu zahrnující historický vývoj, teoretický rozbor vycházející z právní nauky, analýzu právní úpravy, poukazování na praxi, návrhy de lege ferenda. Relevantní pojmy, přístupy a závěry jsou přehledně vysvětleny, a to i s přihlédnutím k judikatuře Soudního dvora Evropské unie, Ústavního soudu, Nejvyššího soudu, Nejvyššího správního soudu a dalších soudů. Cíl práce považuji za dosažený.

Disertační práce je hodnotná a doporučuji ji k obhajobě před příslušnou komisí pro obhajobu disertačních prací.

doc. JUDr. Iva Chvátalová, CSc.
Katedra podnikového a evropského práva
Fakulta mezinárodních vztahů
Vysoká škola ekonomická

V Praze dne 11. 3. 2019